

Δημητριάδος Ιγνάτιος: Περισσότερο από την υλική ευφορία να ικετεύουμε τον Κύριο να μας χαρίζει την πνευματική

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στο πραγματικό νόημα της ευφορίας αναφέρεται στο μήνυμά του για το νέο έτος ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος. Ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι η νοοτροπία και η ζωή μας είναι καιρός να διαμορφωθούν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αξίζουμε αυτό το δώρο της ευφορίας από τον Θεό.

“Τότε η ζωή μας θα γίνεται Παράδεισος. Το νέο έτος θα είναι αφορμή για αληθινή προκοπή, για πρόοδο ανεπίστροφη και ουσιαστική”, προσθέτει.

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«...εύφορον πάσι το έτος χορήγησον, Κύριε» (Κοντάκιον της Ινδίκτου).

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα!

Κλείσαμε πριν από λίγες ώρες το πρώτο τέταρτο του εικοστού πρώτου αιώνα και ανοιγόμαστε σήμερα σε μία καινούργια περίοδο, καθώς μόλις ανέτειλε το νέο έτος 2026.

Μας αξίωσε ο Θεός να ανήκουμε σε μία εποχή κατά την οποία είδαμε εξελίξεις, που οι προηγούμενες γενιές δεν θα μπορούσαν ούτε να τις φανταστούν. Τα επιτεύγματα της τεχνολογίας και οι κατακτήσεις της επιστήμης είναι τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του αιώνα, που ολοκλήρωσε το πρώτο του τέταρτο και συνεχίζει την πορεία του. Εντούτοις, αυτή η τεχνολογική και επιστημονική ανάπτυξη δεν έκανε τη ζωή των ανθρώπων πιο όμορφη ή πιο χαρούμενη. Η τεχνολογία και η επιστήμη δεν προχώρησαν με σεβασμό στον άνθρωπο ούτε με επίγνωση των ορίων τους και, κυρίως, δεν προχώρησαν με την αίσθηση της παρουσίας του παντοδύναμου Θεού. Ο άνθρωπος, μέσα στα τεχνολογικά του επιτεύγματα και στις επιστημονικές του κατακτήσεις, δεν έγινε καλύτερος, δεν έγινε ευτυχέστερος, δεν πρόκοψε πνευματικά κατά τον ρυθμό που θέλησε να προοδεύσει υλικά. Χρησιμοποίησε την τεχνολογία και την επιστήμη για να εξυπηρετήσει τα πάθη του και να θεοποιήσει τον εγωισμό του. Χωρίς Θεό οι τεχνολογικές κατασκευές και οι επιστημονικές γνώσεις έγιναν εργαλεία καταπίεσης, εκμετάλλευσης, καταδυνάστευσης και ωμής απανθρωπιάς. Μέσα στις φανταστικές και πρωτοπόρες συσκευές, μέσα στο μεθύσι των επιστημονικών καινούργιων ανακαλύψεων, ο άνθρωπος γίνεται πιο πρωτόγονος κατά τον εικοστό πρώτο αιώνα. Αντί να κατακτάει τις λεπτές κορυφές της ευγένειας και της προσφοράς, οπισθοχωρεί στη βαρβαρότητα της εξυπηρέτησης των ενστίκτων. Αντί να προοδεύει πνευματικά, πισωγυρίζει στις σκοτεινές εποχές του διχασμού, της ιδεοληπτικής προπαγάνδας και του εσωτερικού σκοταδισμού. Ενώ η τεχνολογία και η επιστήμη θα έπρεπε να μας κάνουν ελεύθερους και χαρούμενους, χωρίς Θεό μας κάνουν μοναχικούς και δυστυχισμένους.

Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να απαρνηθούμε τις κατακτήσεις του ανθρώπινου μυαλού. Δεν πρέπει να γυρίσουμε την πλάτη στα επιτεύγματα του εικοστού πρώτου αιώνα. Είναι, όμως, απαραίτητο να βάλουμε στην εξίσωση της ζωής τον Θεό. Να Τον βάλουμε Κύριο και Κυβερνήτη του χώρου και του χρόνου και όχι σαν μία ασήμαντη υποσημείωση στην καθημερινότητά μας. Με το όνομά Του να ξεκινάει κάθε σκέψη και κάθε κίνηση. Δεν μπορεί ο Κύριος να είναι στα «και» των προτάσεών μας. Εκείνος είναι η αρχή του παντός και η ολοκλήρωση των πάντων! Να προσευχόμαστε στην Αγία Τριάδα, όπως λέει το κοντάκιο της ημέρας: «εύφορον πάσι το έτος χορήγησον, Κύριε».

Η ευφορία, όμως, δεν είναι μία κατάσταση μόνον υλική. Το πραγματικό της νόημα βρίσκεται στο να γίνεται κατάσταση πνευματική. Δεν μπορούμε να ζητάμε από τον Θεό να μας χαρίζει ευφορία, όταν εμείς ζούμε στη δυσφορία της σύγχυσης, της σύγκρουσης, της βίας, του συμφέροντος και της απάνθρωπης επιβολής. Πώς να περιμένουμε να μας χαρίσει ο Θεός ευφορία, όταν εμείς καλλιεργούμε τη βία μέσα στην οικογένεια, ανεχόμαστε τον εκφοβισμό στα σχολεία, επιβραβεύουμε την απάτη και καυχιόμαστε για το ψέμα και την ποικιλόμορφη κλεψιά; Πώς να βιώσουμε την πνευματική ευφορία, όταν βλέπουμε τους άλλους σαν αντικείμενα εκμετάλλευσης, όταν παραδιδόμαστε στα πιο πρωτόγονα και σαρκικά ένστικτα και μάλιστα τα υπερασπιζόμαστε ως αναφαίρετα δικαιώματα; Πώς να χαρούμε με την παρεχόμενη ευφορία του Θεού, όταν αισθανόμαστε δυσφορία στην αρετή, στην προσευχή, στη λατρεία, στην ελεημοσύνη, στη μελέτη, στον πνευματικό αγώνα της αρετής;

«Εύφορον πάσι το έτος χορήγησον, Κύριε». Αυτό δεν πρέπει να είναι μόνον αίτημα. Η νοοτροπία και η ζωή μας είναι καιρός να διαμορφωθούν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αξίζουμε αυτό το δώρο της ευφορίας από τον Θεό. Περισσότερο από την υλική ευφορία να ικετεύουμε τον Κύριο να μας χαρίζει την πνευματική. Να μας χαρίζει τα δώρα της χαράς, της ειρήνης, της μακροθυμίας, της πραότητας, της αγαθοσύνης, της εγκράτειας, της δικαιοσύνης, της εσωτερικής ισορροπίας. Να μας αξιώνει να πλουτίζουμε από το φως της παρουσίας Του. Να μας παρηγορεί και να μας στηρίζει στις πτώσεις, στους πειρασμούς και στις δοκιμασίες. Να επικαλύπτει με την αγάπη Του όλα τα δικά μας λάθη και να σκορπίζει τα δώρα Του χωρίς σύνορα και διακρίσεις. Εάν εμείς Τον προσεγγίζουμε με μετάνοια, τότε κι Εκείνος θα μας πλουτίζει με κάθε είδους ευφορία υλική και πνευματική. Τότε η ζωή μας θα γίνεται Παράδεισος. Το νέο έτος θα είναι αφορμή για αληθινή προκοπή, για πρόοδο ανεπίστροφη και ουσιαστική. Σας το εύχομαι τούτο με όλη μου την πατρική αγάπη! Χρόνια πολλά, πολύκαρπα και ευλογημένα.

Ευτυχισμένο και χαρούμενο το νέο έτος!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ